

Art. 1. Artykuł 11 ust. (1) dekretu z dnia 10 listopada 1945 r. o zmianie i ustalaniu imion i nazwisk (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 310) otrzymuje brzmienie:

„Osoby, o których mowa w art. 3 ust. (2) pkt 2), 3) i 4), mogą złożyć prośbę o zmianę nazwiska bądź imienia i nazwiska najpóźniej do dnia 31 grudnia 1948 r.”

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego i Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świętkowski

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski
Marszałek Polski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

406

DEKRET

z dnia 28 października 1947 r.

o utworzeniu Morskiego Instytutu Rybackiego.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Tworzy się Morski Instytut Rybacki, zwany w dalszym ciągu Instytutem.

2. Zadaniem Instytutu jest popieranie rozwoju rybołówstwa morskiego, a w szczególności:

- a) prowadzenie prac naukowo-badawczych w zakresie rybołówstwa morskiego;
- b) prowadzenie badań i współdziałanie w akcji osiedleńczej rybaków morskich, w rozwoju rybołówstwa oraz przedsiębiorstw usługowych, związanych bezpośrednio z rybołówstwem morskim;
- c) wykonywanie zadań zleconych przez Ministra Żeglugi w zakresie działania Instytutu.

3. Siedzibą Instytutu jest Kołobrzeg.

4. Instytut podlega bezpośrednio Ministerstwu Żeglugi.

Art. 2. 1. Instytut jest osobą prawną, może posiadać, nabywać, obciążać i zbywać majątek ruchomy i nieruchomy oraz przyjmować darowizny i zapisy. Nabycie, zbycie lub obciążenie przez Instytut majątku nieruchomego oraz przyjęcie pod warunkiem obciążającym darowizny lub zapisu wymaga zgody Ministra Żeglugi w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

2. Instytut przejmuje wszelki majątek stowarzyszenia „Morski Instytut Rybacki”.

3. Minister Żeglugi w porozumieniu z Ministrem Skarbu przekaze potrzebny Instytutowi:

- a) państwowy majątek ruchomy na własność;
- b) państwowy majątek nieruchomy w zarząd i użytkowanie.

4. Minister Żeglugi w porozumieniu z Ministrem Skarbu ustala zasady gospodarki majątkiem własnym Instytutu i majątkiem państwowym, przekazanym w zarząd i użytkowanie Instytutowi, jak również zakres i sposób wykonywania kontroli nad tymi majątkami.

Art. 3. 1. Organami Instytutu są: Dyrekcja i Rada.

2. Członków Dyrekcji powołuje i zwalnia Minister Żeglugi.

3. Skład organów Instytutu i zakres ich działania, sposób powoływania członków Rady, szczególne przepisy organizacyjne oraz szczegółowy zakres działania Instytutu określi statut nadany przez Ministra Żeglugi w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 4. Siedzibą tymczasową Instytutu jest Gdynia. Minister Żeglugi zarządzi w odpowiednim czasie przeniesienie siedziby do Kołobrzegu.

Art. 5. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Żeglugi.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Żeglugi:

Adam Rapacki

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

407

DEKRET

z dnia 28 października 1947 r.

o zmianie art. 13 tymczasowych przepisów uzupełniających prawo o ustroju adwokatury.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Art. 13 dekretu z 24 maja 1945 r. o tymczasowych przepisach uzupełniających prawo o ustroju adwokatury (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 146), zmienionego dekretem z dnia 26 sierpnia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 278), otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Celem zapewnienia ludności należytej pomocy prawnej Minister Sprawiedliwości, na wniosek Prezesa Sądu Apelacyjnego, po zasięgnięciu opinii właściwych Rad Adwokackich, może do dnia 1 września 1949 r. wyznaczać adwokatom siedziby urzędowe w miejscowościach będących siedzibami co najmniej sądu grodzkiego.

2. Adwokat obowiązany jest przenieść swoją siedzibę urzędową do miejscowości wyznaczonej mu na podstawie ust. 1 naj-

później w ciągu 2 miesięcy od dnia doręczenia mu zarządzenia.

3. W razie nieuczynienia zadość obowiązкови przewidzianemu w ust. 2 Okręgowa Rada Adwokacka bezzwłocznie zawiesi adwokata w czynnościach zawodowych do czasu wykonania zarządzenia Ministra Sprawiedliwości, a ponadto skieruje sprawę na drogę postępowania dyscyplinarnego. Sąd dyscyplinarny nie może uchylić postanowienia Rady w przedmiocie zawieszenia.”

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

408

DEKRET

z dnia 28 października 1947 r.

o obowiązku uiszczenia opłat przez dłużników b. Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca

1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje: